

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.3.2019
COM(2019) 102 final

2019/0051 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, oraz uchylająca decyzję
9449/1/14 REV 1**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) w latach 2019-2023 w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku

Konwencja o współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku („konwencja NAFO”) ma na celu, poprzez ustanowienie NAFO, przyczynienie się, dzięki konsultacjom i współpracy, do zapewnienia optymalnego wykorzystania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją NAFO („obszar podlegający regulacji”), racjonalnego zarządzania nimi i ich ochrony. Konwencja weszła w życie w dniu 1 stycznia 1979 r. i została zmieniona czterokrotnie.

Czwarta zmiana, która weszła w życie w dniu 18 maja 2017 r., miała na celu zmodernizowanie NAFO w szczególności dzięki:

- wprowadzeniu podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem;
- usprawnieniu procesu decyzyjnego na forum NAFO;
- zwiększeniu obowiązków umawiających się stron, państw bandery i państw portu; oraz
- ustanowieniu formalnego mechanizmu rozstrzygania sporów.

Unia jest jedną ze stron konwencji NAFO i zatwierdziła ją zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3179/78¹. Ratyfikowała ona czwartą zmianę konwencji decyzją Rady 2010/717/UE².

2.2. Komisja Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku

Komisja Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku („Komisja NAFO”) jest organem ustanowionym przez konwencję NAFO, którego obowiązkiem jest zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochrona w obszarze podlegającym regulacji. Organ ten przyjmuje środki w zakresie ochrony i egzekwowania, aby umożliwić optymalne wykorzystanie zasobów rybnych, które podlegają jego kompetencji.

Jako członek Komisji NAFO Unia ma prawo uczestnictwa i prawo głosu. Komisja NAFO podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Decyzje NAFO

Komisja NAFO posiada upoważnienie do przyjmowania środków ochrony i egzekwowania w odniesieniu do zasobów objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3179/78 z dnia 28 grudnia 1978 r. dotyczące zawarcia przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 378 z 30.12.1978, s. 1).

² Decyzja Rady 2010/717/UE z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zmian do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 321 z 7.12.2010, s. 1).

Zgodnie z art. XIV.1 konwencji NAFO środki te wchodzi w życie 60 dni po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez NAFO. Każda z umawiających się stron, która zgłosi sprzeciw wobec danego środka w terminie 60 dni od powiadomienia, nie jest tym środkiem związana.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na dorocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie na dwóch-etapach. Decyzja Rady określa podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego dorocznego posiedzenia w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które są przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

W odniesieniu do NAFO podejście to jest wdrożone decyzją Rady 9449/1/14 REV 1 z dnia 19 maja 2014 r., która określa stanowisko Unii na forum NAFO na lata 2014–2018. Decyzja zawiera ogólne zasady i kierunki działań, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę NAFO. Ponadto na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia standardowy proces doprecyzowania z roku na rok stanowiska Unii.

W decyzji Rady 9449/1/14 REV 1 przewidziano dokonanie przeglądu stanowiska Unii przed dorocznym posiedzeniem w 2019 r. Niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum NAFO na lata 2019–2023, zastępując tym samym decyzję 9449/1/14 REV 1.

W decyzji 9449/1/14 REV 1 uwzględniono zasady i kierunki działań nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013³, jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa⁴. Ponadto stanowisko Unii zostało w niej dostosowane do traktatu lizbońskiego.

Obecna modyfikacja uwzględnia, w kontekście skutków rybołówstwa, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”⁵ oraz wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁶ i konkluzje Rady w sprawie tego wspólnego komunikatu⁷.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁴ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁵ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

⁶ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

⁷ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁸.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja NAFO jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji NAFO.

Akty, które ma przyjąć Komisja NAFO, to akty mające skutki prawne. Są one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. XIV konwencji NAFO i mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁹;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹⁰; oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹¹.

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji NAFO.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ma zastąpić decyzję 9449/1/14 REV 1, która obejmuje lata 2014–2018.

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

⁹ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE, w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, oraz uchylająca decyzję 9449/1/14 REV 1****RADA UNII EUROPEJSKIEJ,**

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (EWG) nr 3179/78¹² Unia Europejska zawarła Konwencję o współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku („konwencja NAFO”), na mocy której ustanowiono Organizację Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku („NAFO”). Zgodnie z decyzją Rady 2010/717/UE z dnia 8 listopada 2010 r.¹³, Unia przyjęła czwartą zmianę do konwencji NAFO, na podstawie której utworzono Komisję Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku („Komisja NAFO”).
- (2) Komisja NAFO jest odpowiedzialna za przyjmowanie środków mających na celu zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją NAFO („obszar podlegający regulacji”) oraz ochrony ekosystemów morskich, w których te zasoby występują. Takie środki ochrony i zarządzania mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹⁴ stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony

¹² Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3179/78 z dnia 28 grudnia 1978 r. dotyczące zawarcia przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 378 z 30.12.1978, s. 1).

¹³ Decyzja Rady 2010/717/UE z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zmian do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 321 z 7.12.2010, s. 1–19).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”¹⁵ oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu¹⁶ propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”¹⁷ odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji NAFO w latach 2019–2024, oraz uchylić decyzję Rady 9449/1/14 REV 1¹⁸, ponieważ środki NAFO w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na: rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008¹⁹; rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009²⁰; i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403²¹.
- (7) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze podlegającym regulacji oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami Komisji NAFO lub w ich trakcie, należy

¹⁵ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

¹⁶ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

¹⁷ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

¹⁸ Decyzja Rady z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć, w imieniu Unii Europejskiej, na forum Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku.

¹⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku („NAFO”), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie ma zostać zajęte na posiedzeniach Komisji NAFO, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia Komisji NAFO w 2024 r.

Artykuł 4

Decyzja 9449/1/14 REV 1 z dnia 19 maja 2014 r. traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*